

След многократните процедури, при които една кожа минавала през ръцете на табаците десетки пъти, те се опаковали по десет в пакет. Този пакет се наричал тура, 12 тури образували бала, и така пакетирани кожите се изпращали на пазарите. Счита се, че чрез упражняването на табашкия занаят преди Освобождението се изхранвала почти една трета от населението на Севлиево. Известна е фамилия Табакови, и досега съществува улица „Табашка“.

Експозицията представя доста изчерпателно развитието на така важния за Севлиево и района табашки занаят, за посетителите е приятно изживяване и да се разходят в двора на красивата възрожденска сграда. Посещението в реставрираната табакхана в Севлиево ще ви достави удовлетворение, че сте направили още една малка стъпка за запазване на традицията и спомена за истинските българи – трудолюбиви, предприемчиви и родолюбци. Разходката в музейните сгради продължава в

Архитектурно-възрожденския комплекс Дандолови къщи.

Когато отворим голямата порта, унесени в шумната забързаност на съвременния град, се озоваваме в спокойната патриархална атмосфера на градския възрожденски двор.

Под голям навес е експониран едрият селскостопански инвентар, необходим за традиционно упражняваното земеделие. За младите хора, малко или много откъснали се от обработването на земята, е особено интересно да разгледат каруцата, ралата, грапите, сърповете и паламарките, диканите и разнообразните съдове за съхраняване на продукцията.

Под по-малък навес е пресъздадена обстановката, в която е протичало ежедневието на семейството през лятото. Възстановен е пещникът, в който е изпичан домашният хляб, наоколо са експонирани домашни съдове и необходимите за приготвянето на вкусните нашенски ястия, сушени зеленчуци, подправки и билки.

Връщаме се по пътечката, заобиколена от отглежданите от незапомнени времена в севлиевските дворове разнообразни видове мушкато, шекерче, калдъръмче, ружа, московче и здравец и по красива външна стълба влизаме в къщите. Те са три, съединени под общ покрив и свързани с врати помежду си. Построени са през 1870 г. Принадлежали на баща и двамата му